

KARTA

öfver

PANTZARGRUFVAN I NYBERGSFÄLTET

TORSÅKERS SOCKEN GEFVLEBORGS LÄN

N: 502 - D

II 3

Karta
öfver
Santargruisvan i Nybergsfältet
Torsåkers socken, Gefleborgs län

Skala 1/800

Upprättad på grund af egna, den
26 Okt. 1901 afslutade, mätningar

af

M. W. W.

Sertill behörig den 27 Mars 1885.

Använde Beteckningar:



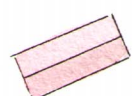
Sänkning



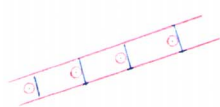
Vattenfylld sänkning



Osäkra konturer



Byggnad



Dubbel



Enkel

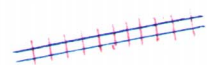
konstledning



Wändbrott



Linledning



Httfaktsbana på bockar



Nollmärkpunkt



Märkpunkt



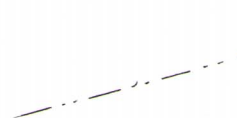
Konnektionspunkt



Profilinie



Htmålsröse



Egogräns



Varp



Väg



Vattensjuk mark



Löfskog



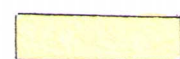
Barskog



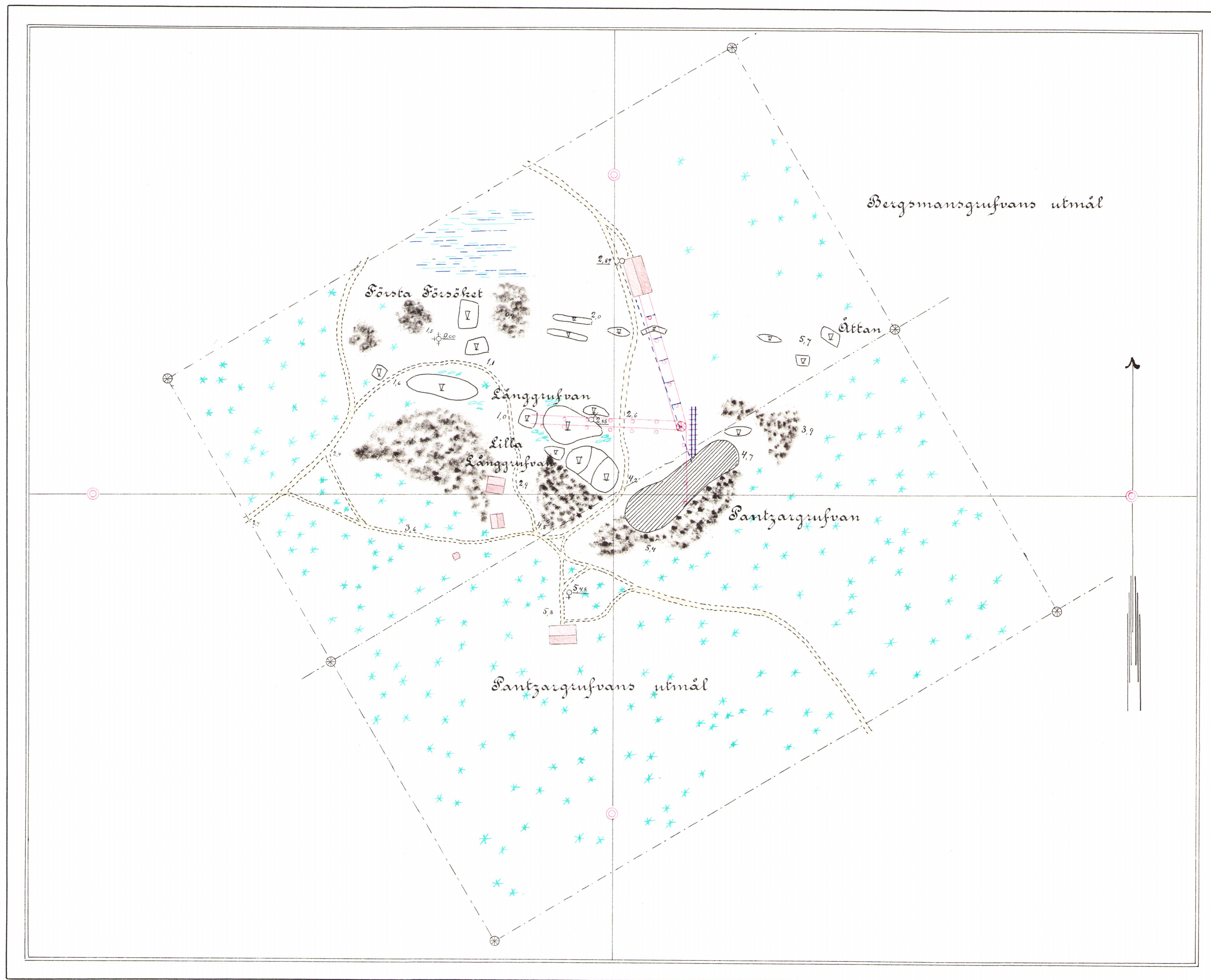
Magnetisk jernmalm

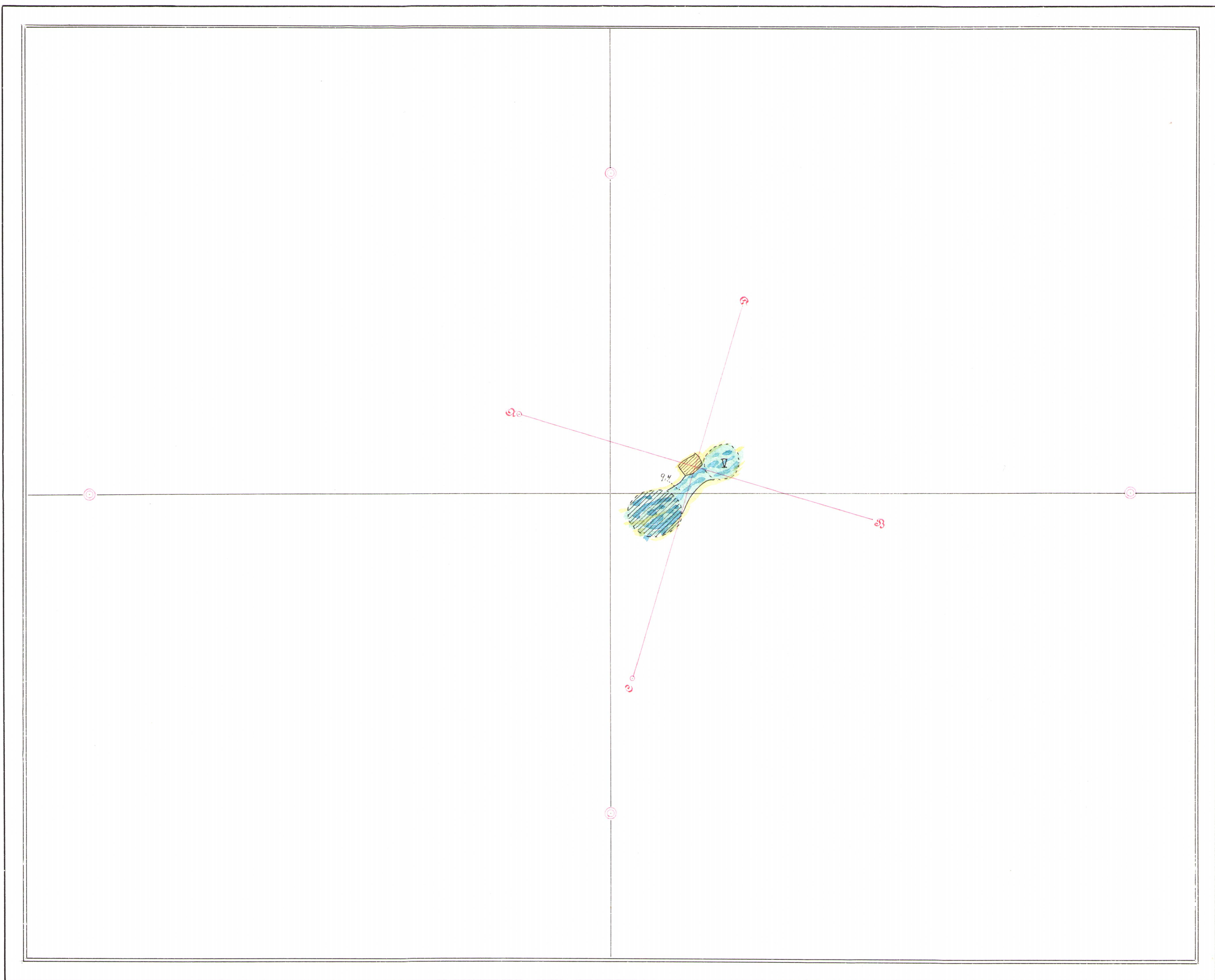


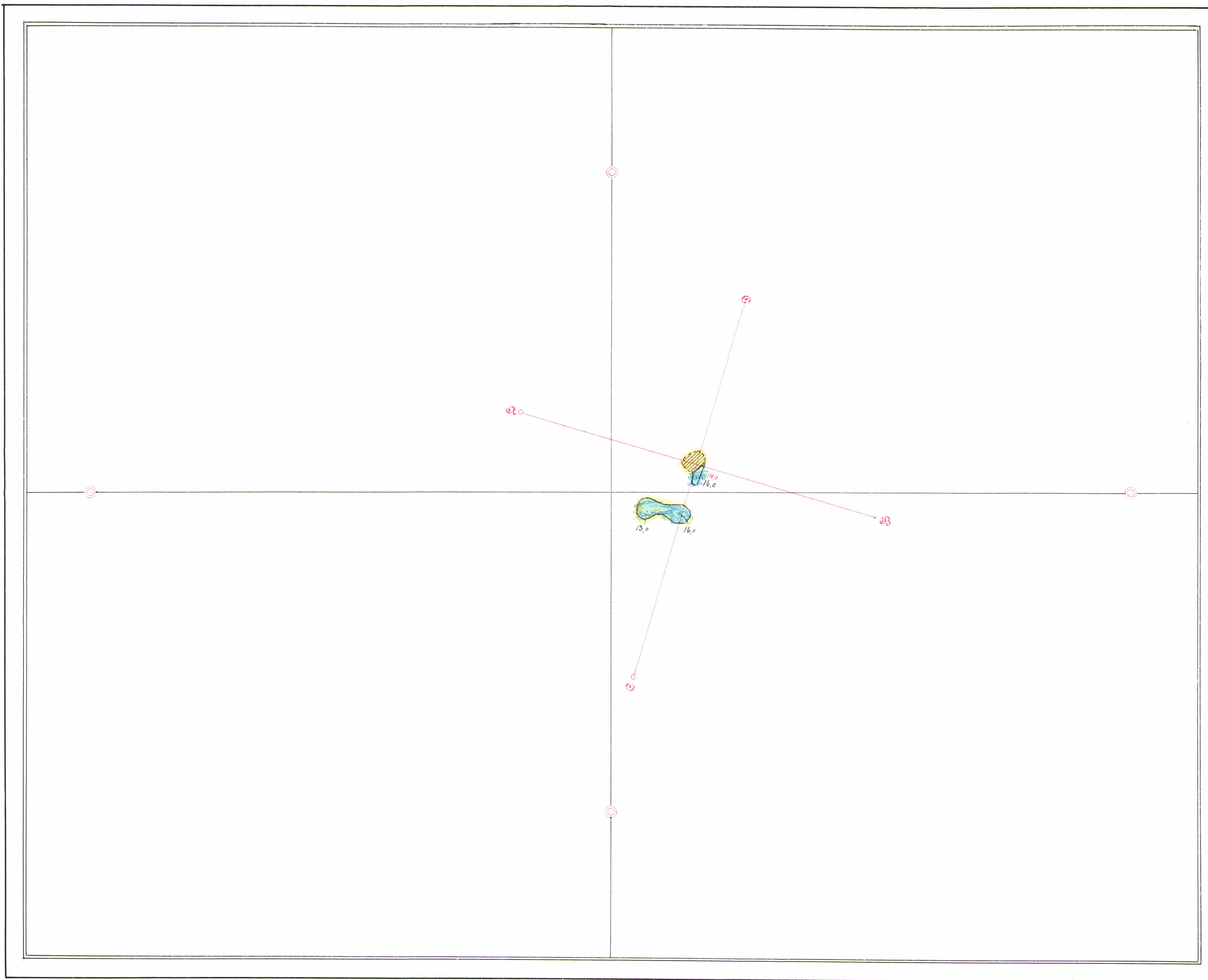
Lagerarter

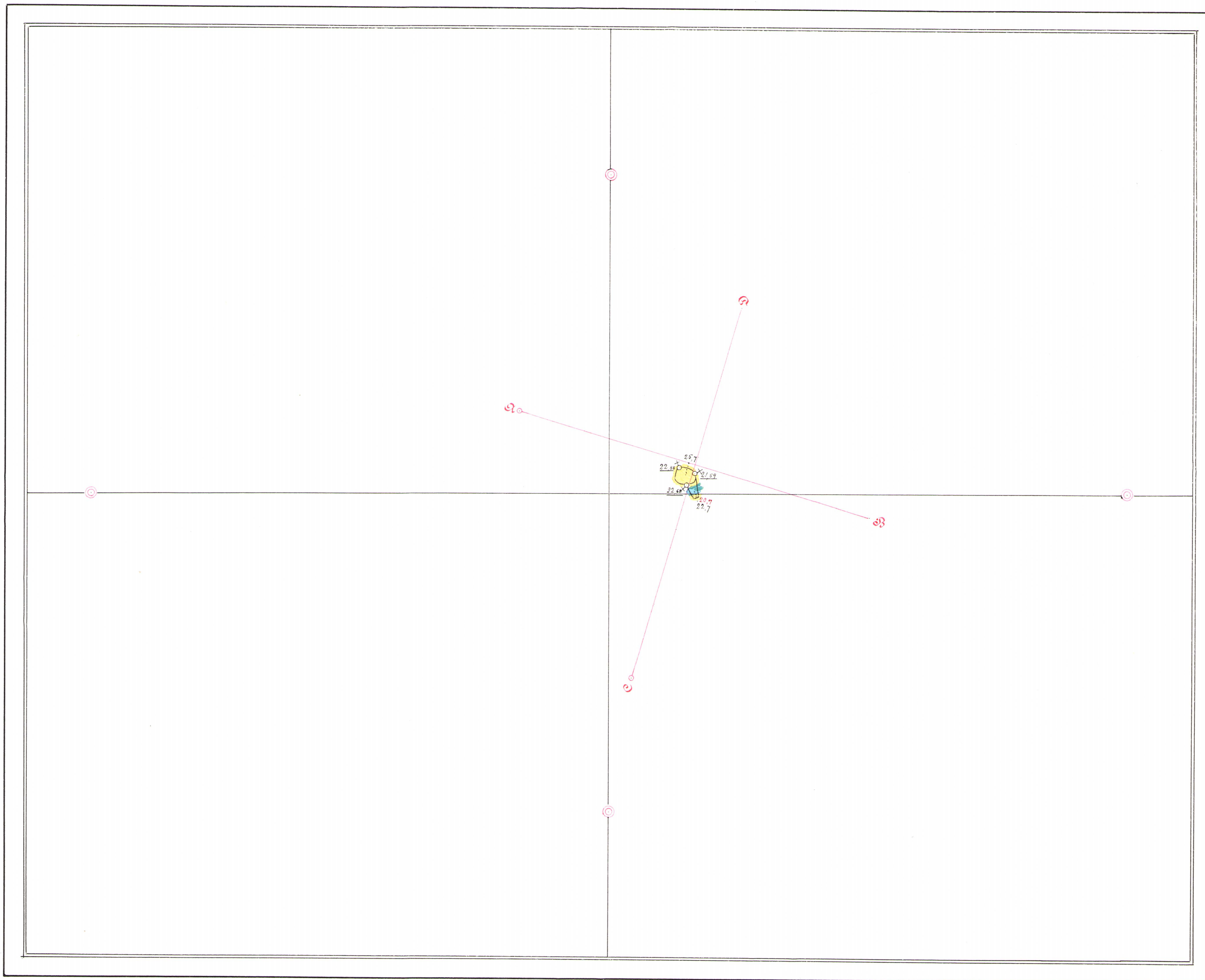


Granulit









Längdprofil efter A-B

Tvärprofil efter C-D



Beskrifning till Kartan öfver Lantbruksgruvar i Nybergsfältet.

De jämnabnsfyndigheter öfver hvilka denna karta är upprättad, är belägna en fjärdedels mil i Westlig riktning från Hästbo järnvägsstation på banleden Storvik - Krylbo i Forsäkers socker och Gefleborgs län.

Här är sedan gammalt flere grufvor upptagna, hvilka ligga på mark, tillhörig tvorne skilda jordegare dels norr, dels söder om den emellan dem gående rälgången. De gruffält som befinna sig norr om denna rälgång (se kartan) och hvilken mark för egdes af Hofors Bruk lemnade maln till den närliggande Krattens hytta. År 1874 af för 27 år sedan upphörde brytningen i denna del af fältet och skedde sist i de vestligast bort belägna grufvorna. Denna mark eges nu af Hemmansegaren Anders Andersson i Westra Hästbo. De grufvor åter, som ligga på marken söder om nämnda rälgång, hafva sedan gammalt kallat Bergsmanshyttan ^(vid Hästbo) med maln. Sedan öfver 30 år tillbaka har likväl icke något arbete egt rum i dessa grufvor. Denna mark eges för närvarande af Hemmansegaren Lars Olof Larsson i Nyhyttan och för honom af hans föräldrar ö föräldrar.

Sedan sålunda ett hvilostånd af 27-30 år förgått, blevo dessa grufvor för några år sedan åter inmutade och belagda med arbete, men hafva nu på hösten 1901 inga mer läggas, då malmen hvarken i kvantitativt eller kvalitativt hänseende motsvarade de på densamma ställda anspråken.

Bergarten utgöres af den i trakten vanliga granu-
liten med stykning i N. W- 90 samt fallande åt
S. W. Malmen består af Magnetit uppträdande
i småna lager eller linser samt förtädnis ordnade
på trä parallella streck. Den malmen åtföljande
lagarten består af vanligt grönskarn med något kalk
& hvit kvarts.

Grufbrytningen medlades här den 26 Oktober d. ä.
eller samma dag som fältet slutmattes. Utvärldades
år 1900.

De olika grufvor som under denna brytnings-
period varit länsade och bearbetade äro:

Långgrufvan har ett djup af 33 meter samt
längd i botten af 40 meter. Efter hela denna botten går
en kisig malmränd om 2-3 meters måktighet. I
hängandet om Långgrufvan har man träffat en para-
llelt kisig malmskinn om 2 meters bredd, hvilken
antagligen fortsätter ända till lilla Långgrufvan.

Lilla Långgrufvan med ett djup af 15
meter ligger i hängandet om Långgrufvan och förer
malmen i botten till en bredd af 2 meter, dock ej här
så kisig, men hållande 0,017% fosfor och ansågs ej om-
vändbar vid Forsbacka.

Första Försöket är 11 meter djupt och har
följt en malmränd om 3 meters bredd och 7 meters längd,
men denna malmen, blef under arbetet fullständigt ut-
bruten. Malmen var något kisig, men fosforfri.

Pontargrufvan har nu nedkommit till
ett djup af 20 meter med malmen på en del ställen
dels i S. W. väggen, dels och i de främre nu under dessa
är drifna vterna, men öfverallt af ringa måktighet
och stor kishalt. Som omedelbart flera af dessa
småa malmränder i grufvans S. W. del ligga tätt

intill hvarandra, kan härifrån fås en del järnmalmen.
Fosforhalten i den malmen, som år 1874 bröts af Ölofors
Bruk i denna grufvas S. W. del visade blott 0,004% fosfor.

I Sttton träffades vid utdrifning åt S. W. en
mindre malmen om 1 meters bredd, men af god beskaffen-
het; den ansågs dock få liten att bearbetas och gruf-
van lades.

Som allmänt intryck af nu sednast af-
slutade brytningsperiod tyckes framgå att hvar-
rande järnmalmen dels äro af små dimensioner, dels
och af kisig beskaffenhet. — Malmen kom i all-
mänhet skräddas upp till en halt af 55-58% järn.

Vattentillloppet är helt ringa och grufvorna
är ej värda att hålla löns.

Falun den 11 November 1901.

Th. Wärn.